

Sygn. akt XXIII Gz 515/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Gałas (spr.)

Sędziowie: SO Renata Puchalska

SO Anna Janas

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko: (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 14 lipca 2016 r., sygn. akt IX GNc 3726/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Renata Puchalska SSO Anna Gałas SSO Anna Janas

Sygn. akt XXIII Gz 515/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2016r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o zapłatę 50.000zł tytułem zwrotu zaliczki, na podstawie art. 730¹ § 1 k.p.c. oddalił wniosek powoda o zabezpieczenie roszczenia, poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej na kwotę 62.478,64 zł. ponieważ powód nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że przedstawione przez powoda dokumenty uprawdopodobniają jego roszczenie, niemniej jednak nie uprawdopodobniono interesu w udzieleniu zabezpieczenia. Powód nie uprawdopodobnił, że pozwana spółka podejmowała jakiegokolwiek kroki w celu sprzedaży nieruchomości, która miałyby być zabezpieczona hipoteką przymusową. Również wskazanie przez powoda, że osoba fizyczna tj. członek zarządu pozwanej spółki posiada zobowiązania w tym kredyt w wysokości 380.000zł nie pozostaje w związku przyczynowym z niniejszą sprawą. Nadto Sąd Rejonowy podkreślił, że powód zawierając przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości, jako profesjonalista znał, a tym samym akceptował wartość podmiotu gospodarczego (niski kapitał zakładowy), z którym wszedł w kontakty gospodarcze, co nie stanowiło dla niego przeszkody w podjęciu z pozwanym współpracy, co uczynił na własne ryzyko.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód zarzucając naruszenie:

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów i twierdzeń powoda.
2. art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie wniosku o zabezpieczenie pomimo uprawdopodobnienia przez powoda roszczenia i interesu prawnego oraz de facto oczekiwanie przez sąd udowodnienia, a nie uprawdopodobnienia interesu prawnego przez powoda,
3. naruszenie zasady równości stron postępowania na niekorzyść interesu strony powodowej.

Mając powyższe zarzuty na uwadze skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości i udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem powoda oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne. Zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę. Dla uwzględnienia wniosku i w efekcie udzielenia zabezpieczenia muszą zachodzić łącznie obie wymienione w art. 730¹ § 1 k.p.c. przesłanki, tj. uprawdopodobnienie roszczenia i interesu prawnego. Brak uprawdopodobnienia choćby jednej z przesłanek zabezpieczenia musi bowiem skutkować oddaleniem wniosku. Zgodnie zaś z art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Mając na uwadze powyższe rozważania, rację należy przyznać Sądowi Rejonowemu, że powód nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, bowiem wniosek o zabezpieczenie opierał się jedynie na gołosłownych twierdzeniach powoda. Akta sprawy nie potwierdzają tezy powoda, że został wykazany interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia w rozumieniu art. 730¹ § 2 k.p.c.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 § 1 k.p.c. wskazać należy, że okazał się on bezzasadny. Ocena dowodów i twierdzeń powoda nie naruszała reguł, o których stanowi ten przepis. Skarżący stanął na stanowisku, że Sąd Rejonowy oczekiwał od powoda w istocie udowodnienia przyszłej i niepewnej okoliczności, że pozwana nie zaspokoi powoda, jeśli zabezpieczenie nie zostanie udzielone. Stanowisko to nie ma oparcia w treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia. Brak uprawdopodobnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu jawi się, jako oczywisty wobec powoływanych przez powoda okoliczności, które miałyby uzasadniać wniosek. Strona powodowa poza prostym zakwestionowaniem oceny dowodów nie wyjaśniła też na czym w istocie zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. przez Sąd Rejonowy miałby polegać. W szczególności strona przedstawiła jedynie własne stanowisko, jak należy ocenić jej twierdzenia na temat kondycji finansowej pozwanej spółki.

W ocenie Sądu Okręgowego stanowisko skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie w kierunku forsowanym w zażaleniu. Odnosząc się po kolei do uwag zawartych w uzasadnieniu zażalenia, to po pierwsze fakt, że pozwana spółka pobrała od powodowej spółki zaliczkę, której nie zwróciła z pewnością nie świadczy o tym, że pozwana nie dysponuje możliwością zadośćuczynienia roszczeniu powoda i stara się uchylić od jego spełnienia. Trzeba wskazać.

że zasadność roszczeń powoda będzie podlegała ocenie sądu w tej sprawie a brak zwrotu kwoty określonej w umowie przedwstępnej sprzedaży, z pewnością nie jest logicznym potwierdzeniem złej kondycji finansowej pozwanej spółki. Otóż, pozwana spółka kwestionuje roszczenie powoda, co nie jest nadzwyczajną sytuacją a jej stanowisko przejawia się też w aktywnym podjęciu sporu w niniejszej sprawie. Po drugie, oświadczenie R. D. złożone w innej sprawie na potrzeby wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych czy też po trzecie, niedopłata jej kredytu w kwocie 4 600 zł w ogóle nie dotyczy stron sporu. Trzeba przypomnieć, że R. D. to osoba fizyczna a nadto osoba trzecia wobec stron sprawy, a jej kondycja finansowa nie ma związku z tym, czy wykonanie orzeczenia zapadłego przeciwko pozwanej spółce będzie utrudnione. Kondycja finansowa tej osoby nie ma też związku z osiągnięciem celu niniejszego postępowania. Wnioskodawca winien powoływać się na okoliczności dotyczące pozwanej spółki i z nią wprost związane. Nadto takie okoliczności, które uprawdopodobniają interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Po czwarte wreszcie, niska wysokość kapitału zakładowego pozwanej spółki nie jest taką okolicznością co do zasady. W obrocie gospodarczym występują dość powszechnie spółki z najniższym ustawowym kapitałem zakładowym a w bardzo dobrej kondycji finansowej i nie jest to stan wyjątkowy. Co więcej skarżący ponownie powołując tę okoliczność niskiego kapitału, wskazuje bez związku z wykazywaną okolicznością, że uprzednio wysokość kapitału mu nie przeszkadzała, ponieważ miał prawidłowe relacje z pozwaną spółką. W dalszym ciągu nie ma to związku tj. odczucia powoda z kondycją finansową pozwanej spółki.

Do udzielenia zabezpieczenia koniecznym jest spełnienie dwóch kumulatywnych przesłanek - zarówno uprawdopodobnienie roszczenia jak i uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. W sytuacji, gdy powód nie uprawdopodobnił interesu prawnego, niemożliwe jest udzielenie zabezpieczenia. Z tych przyczyn jako niezasadne należy ocenić zarzut naruszenia art. 730¹ § 1 k.p.c.

Sąd drugiej instancji nie stwierdził też zarzucanego w zażaleniu naruszenia równości stron w postępowaniu. Oddalenie wniosku o zabezpieczenie wobec tego, że nie zostały spełnione jego ustawowe przesłanki nie oznacza naruszenia zasad równości stron. Nadto procedura cywilna nie ogranicza strony w prawie do składania wniosków o zabezpieczenie.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Renata Puchalska SSO Anna Gałas SSO Anna Janas